

KLEUR

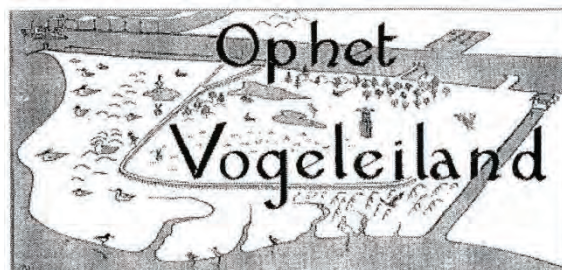
Twee verenigingen in Noordwijk gaan mij na aan het hart. Beide geven een kwartaalblad uit, die ik als eerste tussen de glossy bladen uit de brievenbus viste. Maar helaas, De Strandloper is inmiddels van het mooie strakke zwart-wit op kleur overgegaan. Zelfs het jubileumnummer van De Blauwdotter, het blad van de historische vereniging, heeft kleur bekend. Het wachten is nu nog op een plastic hoesje om de bladen. Dat kan ik ze bij het stapeltje voegen dat ik wekelijks van de hoesjes ontdoe; het hoesje links in de plasticbak en het tijdschrift rechts in de papiercontainer.

Nu we het toch over kleur hebben, ik kreeg laatst een boekje in handen over een kleurrijk figuur: Simon de Waard. Ik moet zeggen, dat ik nooit van de man had gehoord. Het moet een Rotterdamse vogelaar zijn geweest, die als cineast en fotograaf veel lezingen verzorgde. Naar mijn weten is hij nooit om die reden in Noordwijk geweest. Verschillende mensen gaven hier ooit lezingen, tot Jules de Korte toe, maar geen De Waard. Wel Jan P. Strijbos, natuurlijk. De films die hij in de zomer maakte, vertoonde hij steeds als eerste in De Rank.

De naam van Simon de Waard is vooral verbonden aan het vogeleiland De Beer. Dit bijzondere natuurgebied was lang een begrip bij vogelaars, tot het werd opgeofferd voor de haven van Rotterdam. Hij

maakte twee films over het gebied, die hij overal in Nederland draaide. Hij bleef dit doen, tot de televisie kwam. De natuurfilms kon men toen vanuit de luie stoel bekijken.

Over De Beer zijn niet alleen films gemaakt, er is ook over geschreven. De auteur van het boekje over De Waard schreef ook een boek over dit bijzondere natuurgebied. Daaruit blijkt, dat het niet alleen verwoede vogelaars waren, die er op bezoek gingen. Ook hele schoolklassen melden zich bij opzichter Korfmaker en werden door hem rondgeleid. Het mooiste boek over wat eens de trots van natuurminnend Nederland was, is *Het Vogeleiland*.

Een tiental auteurs verhaalt daarin over hun belevenissen op het eiland. De bekendste van hen is ongetwijfeld de Nobelprijswinnaar Nico Tinbergen.

Om De Beer vanuit Noordwijk te bereiken, waren er twee mogelijkheden. Over Maassluis en met de pont naar Rozenburg, of naar Hoek van Holland en met het bootje van Ary Prins rechtstreek naar De Beer. Met een groepje uit Noordwijk bezochten we De Beer een week voor het werd ontmanteld. Het was een wat trieste tocht. Niet alleen werd op de dag het gebied 'leegggeschoten' door een groep jagers, ook de tocht er naar toe verliep niet vlekkeloos. Wachtend op de pont bij Maasluis, waren de medereizigers uitgestapt. Alleen Johan Moerkerk zat nog op een klapstoel in de bestelbus, waarvan de achterklep open stond. Bij het oprijden naar de pont tuimelde Johan met stoel en al achterover uit de auto. Daar lag hij, naar later bleek ongedeerd, op de kade. "Toch wel een aparte manier om naar vogels te kijken", was zijn enige commentaar.

W.Andelaar

Origineel van de tekening die Anton van den Oord maakte als kop voor het artikel 'Een novemberdag op De Beer' van Simon de Waard in het tijdschrift *De Wandelaar* in 1936.